

[Valdemar Thomsen.]

Udslag i en omfattende Andelsbevægelse. Intet andet Land paa Kloden kan opvise Magen, og derfor er det danske Landbrug beundret og misundt. At andre tager Frugterne af Landbrugets Arbejde, kan Udlændinge vel ikke tænke sig. Adskillige Lænder har forgæves søgt at efterligne denne Form for Omsætning, men forgæves, fordi den har sin Rod i en folkelig Kultur, og fordi den er vokset ud af Befolkningens eget Liv. Man skulde forsværge, at Folk, der ved, at saadan er det, vil være med til paa den Maade, som det nu sker, at lægge Gift for dette ægte typisk danske, ja, jeg fristes til at sige Samfundsgrundlag.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Bemærkninger om min Gruppens Standpunkt viser, maa jeg sige nu, forinden jeg slutter, at han slet ikke har læst den for Tinget foreliggende Betænkning. Der findes nemlig i vore Underændringsforslag eller i Bemærkningerne til dem intet, som gaar i Retning af det, som det ærede Medlem paastod. Jeg venter derfor, at det ærede Medlem, naar han igen faar Ordet, ikke mindst af Hensyn til Pressens Omtale af Forhandlingen her vil fremkomme med en Berigtigelse.

Ja, det er sikkert overflødig at tilføje, at Bondepartiet vil stemme imod de af Det konservative Folkeparti stillede Underændringsforslag og imod Regeringspartiernes og Venstres og de Konservatives nu saa meget omtalte Ændringsforslag under Nr. 33, der i Fremtiden efter min Mening vil komme til at staa som en sort Plet i dansk Lovgivning. Jeg haaber oprigtigt, at alle, der forstaa, hvad det her drejer sig om, vil slaa Følge med Bondepartiet og stemme imod dette, jeg tør sige reaktionære Forslag.

Bondepartiet har under Nr. 40 b stillet et Underændringsforslag med det for Øje at overføre Forhøjelsen af Formuebeskatningen til de Formuer, der giver en stor Afkastning, at faa Indtægten af Pensioner og Tantiømer beskattet paa en rationel Maade og med det for Øje, at Velhavere, der tegner høje Livsforsikringer, ikke i Fremtiden skal have Lejlighed til at slippe for at betale Formueskat.

Jeg anbefaler da dette Ændringsforslag til Tingets Velvilje, og jeg anbefaler,

at man stemmer for de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet; det genoptages Kl. 14.

Mødet udsat Kl. 12².

Mødet genoptaget Kl. 14.

Forhandlingen fortsattes.

Oluf Pedersen: Fra Retsforbundets Side har vi altid hævdet, at det offentlige skal dække sine ekstraordinære Udgifter uden Optagelse af Laan, og vi maa derfor for saa vidt beklage det kolossale Overtræk, Finansministeren allerede har gjort sig skyldig i. Men det er os alligevel uforstaaeligt, at Regeringen er gaaet med til et Forslag som det foreliggende, der beskatter Arbejdet og Monopoler i Flæng, ja, principielt kun gaar ud paa at tage, hvad der er muligt, og i det Omfang, hvor det ogsaa er muligt at overvælde Byrden. Over for det stiller jeg vore Principper om for det første kun at dække nødvendige og naturlige Fællesudgifter og dernæst at dække disse ved Inddragning af de Værdier, som Samfundet selv skaber, med deraf følgende Afskaffelse af alle arbejdsfrie Indkomster.

Der er maaske Medlemmer i dette høje Ting, som ikke kan forstaa dette, ja, der er vel endog saa dem, der synes, at det end ikke kan være blot en Overvejelse værd. Men ingen vil vel nægte, at Regeringens egne Medlemmer er kloge Folk, selv om de maaske er rigelig gamle og derfor er blevet mærkeligt konservative. Jeg skal derfor anføre en enkelt Sætning fra denne Regerings eget Program, fra Tiden omkring Regeringens Dannelse, inden den forsumpede. Det hed i Regeringens Programerklæring af 1929:

„Skatterne flyttes fra Arbejde og Forbrug til de samfundsskabte Værdier